

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 79.303/3
van 28 mei 2026

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de
controle op het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg’

Op 29 april 2026 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Mobiliteit, Openbare Werken, Havens en Sport verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering ‘over de controle op het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg’.

Het ontwerp is door de derde kamer onderzocht op 19 mei 2026. De kamer was samengesteld uit Jeroen VAN NIEUWENHOVE, kamervoorzitter, Koen MUYLLE en Elly VAN DE VELDE, staatsraden, Jan VELAERS en Steven LIERMAN, assessoren, en Annemie GOOSSENS, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Sander MEERT, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 28 mei 2026.

*

1. Met toepassing van artikel 84, § 3, eerste lid, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973, heeft de afdeling Wetgeving zich toegespitst op het onderzoek van de bevoegdheid van de steller van de handeling, van de rechtsgrond, alsmede van de vraag of aan de te vervullen vormvereisten is voldaan.

*

STREKKING VAN HET ONTWERP

2. Het voor advies voorgelegde ontwerp van besluit van de Vlaamse Regering strekt ertoe de controles op het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg te regelen, dit ter gedeeltelijke omzetting van richtlijn (EU) 2022/1999 van het Europees Parlement en de Raad van 19 oktober 2022 ‘betreffende uniforme procedures voor de controle op het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg’ (artikel 1 van het ontwerp).

Er wordt in een aantal definities voorzien (artikel 2) en het toepassingsgebied van het te nemen besluit wordt bepaald (artikel 3). De wegeninspecteurs worden belast met controles en met het toezicht op de naleving van dit besluit (artikel 4). Die controles gebeuren aan de hand van een controlelijst die in bijlage 1 bij het te nemen besluit is gevoegd (artikel 5) en gebeuren in een onderneming (artikel 6) of over de weg (artikel 8); wanneer bepaalde inbreuken worden vastgesteld, moet het vervoer in overeenstemming worden gebracht met de voorschriften vooraleer het kan worden aangevangen of verdergezet.

Voorts wordt voorzien in een rapportering door de bevoegde personen aan het Departement Mobiliteit en Openbare Werken, door dat departement aan de Vlaamse minister, bevoegd voor de weggebonden mobiliteit en het weggebonden transport (hierna: de minister) en door de minister aan de Europese Commissie (artikel 9). De bevoegde personen worden aangewezen als verwerkingsverantwoordelijken voor de persoonsgegevens die worden verwerkt ter uitvoering van het te nemen besluit (artikel 10).

Ten slotte wordt het koninklijk besluit van 19 oktober 1998 ‘ter uitvoering van de richtlijn 95/50/EG van de Raad van 6 oktober 1995 betreffende uniforme procedures voor de controle op het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg’ opgeheven (artikel 11).

RECHTSGROND

3. Het ontwerp vindt rechtsgrond in de bepalingen vermeld in de rubriek ‘Rechtsgronden’ in de aanhef.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Artikel 2

4. In artikel 2, 6°, van het ontwerp wordt het begrip “vervoer” als volgt gedefinieerd:

“ieder vervoer over de weg door voertuigen, dat geheel of gedeeltelijk plaatsvindt via het openbare wegennet op het grondgebied van een lidstaat, met inbegrip van de werkzaamheden in verband met het laden en lossen, die vallen onder Richtlijn 2008/68/EG, onverminderd de wettelijke regelingen van de lidstaten inzake de uit deze werkzaamheden voortvloeiende aansprakelijkheid”.

Gevraagd waarom er gewag wordt gemaakt van het grondgebied van een lidstaat, antwoordde de gemachtigde:

“Het territoriaal toepassingsgebied van het BVR is beperkt tot het grondgebied van het Vlaamse Gewest. Het lijkt ons aangewezen om de woorden (...) ‘een lidstaat’ te vervangen door ‘het Vlaamse Gewest’.”

Hiermee kan worden ingestemd.

Artikel 5

5.1. Luidens artikel 5, eerste lid, van het ontwerp oefenen bevoegde personen de controles uit aan de hand van de controlelijst vermeld in bijlage 1 die bij het ontwerp is gevoegd.

Gevraagd wat wordt bedoeld met “bevoegde personen”, antwoordde de gemachtigde:

“Alle bevoegde personen. Naast de wegeninspecteurs zijn dit bijvoorbeeld ook de politiediensten.”

Het strekt tot aanbeveling om in artikel 2 van het ontwerp in een omschrijving van het begrip “bevoegde personen” te voorzien. Dat is des te meer het geval nu dat begrip ook wordt gebruikt in de artikelen 2, 2°, 8, eerste en tweede lid, 9, § 2, eerste lid, en 10 van het ontwerp.

5.2. Luidens artikel 5, derde lid, van het ontwerp laten het eerste en tweede lid van die bepaling, die in het gebruik van een controlelijst voorzien, het recht onverlet om ad hoc specifieke controles uit te voeren.

Gevraagd wat wordt bedoeld met “ad hoc specifieke controles” antwoordde de gemachtigde:

“Niet elke controle moet verplicht aan de hand van de controlelijst gebeuren. De bevoegde personen kunnen ook enkel een specifiek aspect controleren.”

Uit het antwoord van de gemachtigde kan worden opgemaakt dat controles niet steeds betrekking moeten hebben op alle aspecten bepaald in de controlelijst vermeld in bijlage 1 bij het ontwerp, maar ook betrekking kunnen hebben op slechts delen ervan. Dit zou duidelijker tot uiting moeten komen in de tekst van het ontwerp.

Artikel 6

6.1. In artikel 6 van het ontwerp wordt geregeld wat moet gebeuren als bij een controle in een onderneming een of meer van de inbreuken vermeld in bijlage 2 bij het ontwerp zijn vastgesteld. In tegenstelling tot wat het geval is in artikel 6, lid 1, van richtlijn (EU) 2022/1999 worden evenwel niet de gevallen bepaald waarin controles kunnen plaatsvinden in een onderneming,¹ noch de door die controles nagestreefde doelstellingen.² Ter volledige omzetting van de richtlijn zouden ook die aspecten van de controles in het ontwerp moeten worden geregeld.

6.2. Uit artikel 6 van het ontwerp vloeit voort dat wanneer een of meer van de inbreuken vermeld in bijlage 2 bij het ontwerp zijn vastgesteld, het vervoer in overeenstemming moet worden gebracht met “de voorschriften” vooraleer het de onderneming kan verlaten.

Gevraagd welke voorschriften worden bedoeld, antwoordde de gemachtigde:

“De voorschriften van het ADR van toepassing op dit transport.”

Dit zou moeten worden verduidelijkt in de tekst van het ontwerp. Hetzelfde geldt voor artikel 8, eerste lid, van het ontwerp.

Artikel 7

7.1. Artikel 7, eerste lid, van het ontwerp voorziet in de mogelijkheid om monsters van de vervoerde producten te nemen om ze te laten onderzoeken door erkende laboratoria. Luidens het tweede lid van die bepaling zijn de kosten die hieruit voortvloeien ten laste “van de overtreder”. Gevraagd of dit betekent dat er enkel een monster kan worden genomen als er reeds een inbreuk is vastgesteld en wat desgevallend dan nog de bestaansreden van die mogelijkheid is, antwoordde de gemachtigde:

“Enkel als er een overtreding wordt vastgesteld zijn de kosten ten laste van de overtreder. De burger betaalt geen kosten voor een monsterneming als blijkt dat hij volledig conform de regels handelt.”

De aldus door de stellers van het ontwerp beoogde strekking blijkt onvoldoende duidelijk uit de tekst van artikel 7, tweede lid, van het ontwerp. Dit moet worden verbeterd.

7.2. Luidens artikel 7, derde lid, van het ontwerp erkent de minister de laboratoria waarin de monsters van vervoerde producten worden onderzocht.

¹ Namelijk preventief of wanneer inbreuken welke een gevaar vormen voor de veiligheid van het vervoer van gevaarlijke goederen, langs de weg zijn vastgesteld.

² Namelijk te verzekeren dat de veiligheidsvoorwaarden waaronder het vervoer van gevaarlijke goederen over de weg plaatsheeft, in overeenstemming zijn met de ter zake toepasselijke wetgeving.

Gevraagd of er voorwaarden en criteria gelden voor de erkenning van de laboratoria door de minister, antwoordde de gemachtigde:

“Het BVR bevat momenteel geen dergelijke nadere voorwaarden en criteria.”

De erkenning van de laboratoria waarin de monsters van vervoerde producten worden onderzocht kan echter niet worden overgelaten aan de discretionaire bevoegdheid van de minister. Bijgevolg zou het ontwerp op dit punt nog moeten worden aangevuld.

Artikel 8

8. In artikel 8, derde lid, van het ontwerp wordt de minister gemachtigd om de nadere *richtlijnen* vast te stellen voor het doorrijverbod. Aangezien er geen redenen zijn om aan te nemen dat de op grond van die bepaling door de minister bepaalde voorschriften niet bindend van aard zouden zijn, zou echter gewag moeten worden gemaakt van “de nadere regels” (in plaats van “richtlijnen”), zoals overigens terecht het geval is in artikel 7, vierde lid, van het ontwerp.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Annemie GOOSSENS

Jeroen VAN NIEUWENHOVE